No. 500. 1836

BREDASCHE Staat-, Letterkundig- en Nieuws- COURANT. Wetenschappelijk Blad.

Zaturdag 17 *December*

Latere Berigten der vorige Courant.

Breda. — Bij besluit van den 13den dezer, heeft vorst *Leopold* de demissie van den heer *de Maulenaere* als minister van buitenlandsche zaken aangenomen, en is de minister van binnenlandsche zaken, *de Theux*, belast geworden met het interim van het eerstgemeld departement, en met dat van marine, dat in België bij de buitenlandsche zaken is gevoegd.

l'Indépendant, het blad dat onder invloed der bewindslieden in België uitgegeven wordt, beweert, dat de redenen die den secretaris-generaal van de buitenlandsche zaken, *Nothomb*, bewogen hebben om insgelijks zijne demissie te geven, in geen verband staan tot het aftreden van den heer *de Maulenaere*, maar dat bovengemelde zou begrepen hebben, dat hij door het bedanken voor zijnen post, zich in zijne betrekking als lid der kamer meer onafhankelijk zou maken en daarom dien stap had gedaan, zonder juist vijandelijke bedoelingen tegen de overige ministers te koesteren.

De *Courrier* vermeent dat de heer *Felix de Merode* den heer *de Maulenaere* als minister zoude kunnen opvolgen.

— De belgische vertegenwoordigers hebben gisteren de beraadslaging over de afzonderlijke deelen van het budget der middelen voor het volgend jaar voortgezet. Aan het eind der zitting werd, op voorstel van den minister van financien, de centrale sectie gemagtigd tot het opmaken van een speciaal ontwerp voor eene gedeeltelijke wet tot betaling op den 1sten januarij aanstaande van de verschenen intresten en voor het gedeeltelijk amortiseren der leening van 30 millioenen, voor het geval dat op den laatsten dezer de hoofdstukken van dotatien en der openbare schuld nog niet aangenomen waren.

— Ter Antwerpsche beurs van heden (15 *December*) waren de fondsen genoteerd: Belg. 100½; O. Metall. 105; Sp. Ardoin 20¾, 20; Differed. 8⅜; Nap. renten 92½; B. Tavoliere 55; Sicil. 92; Rom. L. 100½; Id. te Antw. 98½; Braz. 83½. — Wisselkoers op Amsterdam en Rotterdam ¼ pCt. verlies k. z.

De jongste tijdingen uit Engeland, tot den 12den, over België ontvangen, brengen niets van belang aan. Te Londen had men met de jongst aangekomene stoomboten tijdingen uit New-York van den 13den en van den 25sten ll. De eerste hielden onder anderen het berigt van den dood des generaals *Jackson*, president der Vereenigde Staten; doch in de laatste, van den 25sten, werd verzekerd, dat hij gevaarlijk ziek geweest, doch reeds wederom aan de beterhand was.

— Ter Londensche beurs van den 12den waren genoteerd: 3 gecons. 89; Ned. 2½ pCt. 54¼; Sp. Ardoin 20¾; Differed. 8¼; Pass. 6; Portugal. 5 pCt. 45¾; Id. 3 pCt. 30; Braz. 81.

In de parijsche bladen van eergisteren (13), ons heden avond geworden, vinden wij geene latere tijdingen dan de hier boven (*aan Frankrijk*) reeds medegedeelde. In de bijzondere berigten wordt nog uitgewijd over den eigenlijken zin der telegrafische depeche, die verslag geeft van den togt naar Constantine. In dezelve wordt de vraag opgeworpen, waarom men niet ronduit verklaard heeft, neen de buitengewone gebeurtenis zij geweest, die de expeditie slechts tot eene verkenning heeft verminderd. De algemeene meening echter is, dat de maarschalk *Clausel*, op het vernemen van het verlaten der stad, het beneden zich zal gerekend hebben, om met een wel uitgerust legerkorps zijnen intogt in de verlaten hoofdplaats, zoodanig als men die zich van een Arabisch stamhoofd kan voorstellen, te doen.

— Omtrent de plaats, waar volgens het laatste telegrafische berigt (*zie hierboven*) *Gomez* wederom zou geslagen zijn, namelijk Alcaudete, wordt gezegd, dat dezelve ten noord-oosten van Osuna, op 12 uren afstands van Cordua en tien van Jaen gelegen is.

BINNENLANDEN.

's Hage, den 16den December.

De zitting van de tweede kamer der Staten Generaal van gisteren werd ten elf uren geopend. De commissie tot de verzoekschriften deed verslag:

Bij monde van den heer *Lemker*, op een verzoekschrift van verveeners uit Drenthe: ter griffie nedergelegd; op een verzoekschrift van een onderwijzer uit Zwolle, aanmerkingen behelzende tegen de spraakkunst van *Weiland*: orde van den dag;

Bij monde van den heer *Kniphorst*, op een rekwest van *J. v. Lelg*, en anderen, bezwaren inhoudende nopens de belasting op de Steenenhoeksche Vaart: ter griffie.

De heeren *van der Gronden* en Z. Exc. de Minister van buitenlandsche zaken verontschuldigen zich schriftelijk, dat zij door ongesteldheid verhinderd worden de zitting bij te wonen.

Vervolgens werd de beraadslaging over de *begrootings-wetten* hervat.

De heeren *Schimmelpenninck*, *Tromp*, *Beelaerts van Blokland*, *Frets*, *van Asch van Wyck*, *van Reenen*, *Donker Curtius* en *van Alphen* voeren achtereenvolgende het woord. Hoofdzakelijk bragten de meeste hunner gelijke aanmerkingen in het midden, als gisteren gemaakt zijn, voornamelijk geput uit de verandering in de uitkeering aan het sijndikaat, uit het weglaten van sommige posten van de begrooting, en uit de noodzakelijkheid, tot het invoeren van nog verschillende bezuinigingen. De heer *Tromp* drong met klem aan op de invoering van het nieuwe regtswezen in 1837, en op de afwerking van de nieuwe wetgeving, daar het gebiedend gevorderd werd, dat wij van de misvormde en in veel opzigten zoo tegen onze zeden aandruischende Fransche wetgeving ontslagen worden. De heer *Donker Curtius*, hoezeer niet minder dien wensch deelende, begreep echter, dat er nog te veel aan de eigene wetgeving moest voltooid worden, om haar reeds in 1837 in werking te doen treden maar hij hoopte, met den heer *Beelaerts*, dat de werkzaamheden aan de bedoelde invoering verbonden, zoo verre voorbereid zouden kunnen worden, dat men in 1838 dezelve zou kunnen te gemoet zien. De heer *Donker Curtius* stemde met die sprekers in, welke eene aanzienlijke vermindering van uitgaven slechts op de schuld en oorlog en marine mogelijk achtten, doch deze hoofdstukken waren geheel afhankelijk van den staatkundigen toestand. De heeren *van Alphen* en *Beelaerts* bepleitten de vrijheid van handel, als de voorname bron van volks welvaart. De heer *van Asch van Wijck* zou gaarne onderzocht hebben gezien, in hoe verre de gebeurtenissen van en na 1830 op het sijndikaat van invloed zijn geweest. De heer *Frets* deelde niet in de meening dergenen, die stelden, dat eene vermindering van opcenten noodwendig eene vermindering in gelijke mate op de hoofdsom der belasting zou ten gevolge hebben; integendeel meende hij dat eene vermindering van opcenten de hoofdsom meer redelijke ruimte schonk, en deze per zou verhoogd worden. — Over het geheel verlangden de leden nog nadere inlichtingen nopens de operatie van het sijndikaat en nopens eenige accijnsen.

Z. Exc. de minister van financien verdedigt in het breede de begrootings-wetten. Wat de eerste, namelijk die der uitgaven, betreft, zegt Z. Exc., naar de gedane toezegging, dat al het geen wegens de dienst van oorlog, voor 1837 mogt worden gevorderd, niet dan met gemeen overleg der Staten-Generaal zal worden uitgegeven, zoodat alle mistrouwen dienaangaande geheel vervallen kan; dat het aflaten van een deel der rentebetaling van de 5 pCt. van de staatsbegrooting, slechts het gevolg is van de hoop der Regering, om die som, bij eene voorgenomene conversie van een deel van dat staatspapier, werkelijk van 's lands uitgaven te kunnen afschrijven; dat de gezigteinder echter zoo zeer verduisterd is, dat de hoop dienaangaande vooreerst in rook moet dwenen is; dat men echter voornemens blijft, in 1837, die zaak, zoo mogelijk, ten uitvoer te leggen; dat de vermeerderingen van uitgaven wel tot aanmerkingen aanleiding gegeven heeft, doch die ze alleen zijn toe te schrijven aan de verwikkeling van het gewoon en buitengewoon; dat het tijdstip echter niet verre meer is, dat men trachten zal aan de verschillende soorten van uitgaven meerdere klaarheid te geven; en dat de weglating van de begrooting van de dotatie ten behoeve van het amortisandinet, in overeenstemming en met goedkeuring, ja bijkans op last der kamer, heeft plaats gehad. Wat de [illegible] nopens de middelen betreft, meent Z. Exc., dat de vermindering der opcenten op het personeel en de patenten heeft plaats gehad, omdat

de Regering bij die belasting het meest met de schatpligtigen in aanraking komt, en dat naarmate van de vermindering derzelve, ook de menigvuldige klagten, welke deswege ontstaan zijn, zullen verminderen; dat de opcenten op de registratie verminderd zijn, ten einde ook den landbouw min of meer gunstig te zijn, en de bezitters van vaste goederen ook eenige ontheffing te verleenen; dat de Regering het bij den tegenwoordigen onzekeren toestand, ongeraden acht, om wegens de ontvangsten en uitgaven, betrekkelijk de Rijnvaart, eenige opgaven op de begrooting te plaatsen; dat het tegenwoordig tijdstip niet rijp, noch geschikt is, om het tarief der regten van in- uit- en doorvoer te wijzigen, en dat men, in het belang van Nederland, deze zaak, voor dit oogenblik, moet laten rusten; dit ook omtrent de suiker-wet aan te raden, is geduld te oefenen en aan den gang van zaken over te laten, of het al dan niet noodzakelijk is, om af te breken wat eerst onlangs opgebouwd is; dat voorts de Regering aan geen stad het voorregt van het entrepôt-stelsel, indien hetzelve niet verlangd wordt, wil opdragen, veelmin door kunstmiddelen dezelve daartoe wil brengen. Wat de wet nopens de schuld aangaat, schetst de minister de zwarigheden, welke het amortisatie-syndicaat, ten gevolge van den belgischen opstand, geleden heeft, welke hij op eenstreeks zes millioenen berekent, zoodat het wel niet als weelde te beschouwen is, dat die instelling thans de hulp der wetgeving inroept; dat hij, voorts ten slotte, de verzekering geven kan, dat zonder buitengewone, niet te voorziene omstandigheden, men op den weg van vermindering van opcenten op den duur zal kunnen voortgaan, zonder daardoor tot het aangaan van nieuwe schulden, of tot eenig bezwaar voor de Natie, zijne toevlugt te zullen nemen.

Geen der leden meer het woord vragende, ging men ter stemming over.

Het ontwerp van wet tot vaststelling van 's rijks uitgaven, werd aangenomen met eene meerderheid van 45 tegen 7 stemmen. Tegen verklaarden zich de heeren van Dam van Isselt, Kniphorst, de Jonge, Vijfhuis, Sandberg, Warin en van Sijtzama.

Dat nopens de middelen, werd aangenomen met eene meerderheid van 30 tegen 14 stemmen. Tegen stemden de heeren Schimmelpenninck, van Dam van Isselt, Corver-Hooft, Verweij-Mejan, de Jonge, van Reenen, Sandberg, Warin, van Sijtzama, de Bordes, Beelaerts van Blokland, Ingenhousz, van Alphen en van Meeuwen.

Dat betrekkelijk de schuld, werd aangenomen met 42 tegen 10 stemmen. Tegen stemden de heeren van Dam van Isselt, Corver-Hooft, Verweij-Mejan, van Reenen, Sandberg, Hooft, Warin, van Sijtzama, de Bordes en Beelaerts van Blokland.

En dat tot uitbreiding van den tijd voor welken de reglementen op den turf-accijns in irreguliere veenderijen kunnen worden vastgesteld, met 49 tegen 3 stemmen. Tegen stemden de heeren Kniphorst, van Reenen en de la Court.

Vervolgens werd het ontwerp, tot verlenging der woelings-wet in overweging gebragt en zonder beraadslaging, met 46 tegen 5 stemmen aangenomen. Tegen stemden de heeren Corver-Hooft, Luyben, de la Court, Romme en Ingenhousz.

Afwezig waren de heeren van Tuijll van Heeze, Repelaer en van der Gronden.

De vijf aangenomen ontwerpen zullen aan de Eerste Kamer worden gezonden.

Vervolgens werd de vergadering tot heden ten elf ure gescheiden; stellende alsdan de beraadslagingen over de voordragt van wet betrekkelijk de nationale militie, gehouden worden.

— Heden middag (Vrijdag) is er groot diner ten hove, waarop al de leden der Staten-Generaal genoodigd zijn.

— Bij besluit van Z. M. zijn eenige benoemingen gedaan bij de 1ste en 2de afdeeling der mobiele Geldersche schutterij.

— Woensdag morgen is te 's Hage de huisvrouw van *Carel Beuter*, speksnijdersknecht, woonende in de Bagijnestraat, wijk Q, n°. 222 aldaar, verlost van *drie* welgeschapen zonen. Deze vrouw is in hare bevalling bijgestaan door den heer vroedmeester *L. van der Hegge Zynen*. De kraamvrouw en jonggeborenen zijn welvarende.

— Uit Harderwijk meldt men van den 14den December het volgende:

» Heden zal van hier te water naar Helvoetsluis vertrekken een detachement, sterk 22 kadets-onder-officieren, onder bevel van den 2den luitenant *Buijs*, vergezeld van de 2de luitenants *H. Heimartz*, *H. van Zadelhoff* en *H. Dressen* van de Mariniers, en van de infanterie de luitenants graaf *van Benthein*, *Tekienborg Rheda*, alsmede den officier van gezondheid, 3de klasse, *Fitzeck*, om van daar met de eerste gunstige gelegenheid met het schip *Neêrlandsch-Koning*, naar Java te worden overgevoerd.

— Uit Nijmegen schrijft men van den 13den dezer: » De rivieren blijven steeds wassende en zorg verwekken. Den 10 stond de rivier de Waal 5 el 97 duim, den 11, 5 el 99 duim, gisteren 6 el 10 duim, heden morgen ten 8 ure, 6 el 22 duim, en heden avond ten 7 ure, ter zelfder hoogte. Van den Maaskant meldt men mede voortdurende was.

» De Rijn te Keulen stond den 10den dezer, des middags, ter hoogte van 24 voet, 11 duim, en den 11, 25 voet 11 duim.

» Zoo even ontvangen wij het berigt, per stoomboot, dezen morgen uit Keulen vertrokken, dat de Rijn sedert gisteren, 17 Keulsche duimen was gevallen."

Den 13den stond de Lek te Vreeswijk 1 el 50 duim onder nul.

— De Nederlandsche schepen, welke tot den 1sten November van dit jaar de Sond doorgezeild zijn, bedragen een getal van 640; in 1835 beliepen zij in datzelfde tijdvak een getal van 642. Niet meer dan 5 Belgische schepen passeerden dit jaar die meengte; in 1835 achttien. De Britsche schepen voeren door in 1836 ten getale van 2811, de Pruissische van 2273, de Russische van 581, de Fransche van 92.

— Gedurende de maand November jl. zijn door het kanaal van Voorne, 217 zeeschepen gevaren, als 125 te Hellevoetsluis binnen gekomen en 92 uitgevaren.

— Men zal zich een denkbeeld kunnen maken zoowel van de volharding, waarmede ondanks bestaande wetten, de slavenhandel nog altijd wordt gedreven, als van den ijver die vooral door Engelsche oorlogschepen in het uitoefenen van denzelven wordt aan den dag gelegd, wanneer men vernoemt, dat van 17 December 1834 tot Julij 1836 door het Britsche oorlogschip *Buzzard* alleen niet minder dan tien slavenhaalders zijn verbeurd verklaard, die gezamenlijk een aantal van 3460 uit de binnenlanden van Afrika ontvoerde negers aan boord hadden. Het verkoopen der opgebragte slavenschepen levert eene goede winst op voor den buitmaker, zoodat de verkoop der hier bedoelde tien schepen aan den gemeenen zeeman van gemeld oorlogschip eene som van 500 ℔ sterl. (*f* 6000) heeft opgeleverd. Een ander oorlogschip, *the Wasp* had in de maand September jl. drie slavenhaalders genomen, gezamenlijk 1254 slaven aan boord hebbende, en was een vierde op het spoor.

— In een dagblad van Athene wordt een overzigt van den staat der grieksche marine gevonden, waaruit blijkt dat, vóór den vrijheids oorlog, de gezamelijke Eilanden alleen over de tweehonderd groote schepen bezaten en ruim twaalf duizend matrozen opleverden; dat van de eersten sedert zeer veelen onbruikbaar zijn geworden en er in de eerste jaren na de restauratie bijna geen schepen zijn aangebouwd, doch dat, sedert het ministerie van marine onder den heer *Kriegis* is gekomen, de zaken een gunstiger aanzien hebben verkregen, daar veel hout voor den scheepsbouw wordt geveld, reeds verscheiden nieuwe korvetten en andere vaartuigen te water zijn gelaten, op de koninklijke schepen alleen meer dan twaalf honderd geoefende matrozen gevonden worden, bekwame onderwijzers bij het korps marine-officieren benoemd zijn, en in Aegina een marine-instituut met de militaire school is verbonden.

— Te Brussel werden gisteren, (15 dezer), na aankomst van het parijsch fondsenert, de Ardoins tegen 104¾, verhandeld; te Antwerpen golden dezelve gisteren ten 2 uren des middags dien prijs.

Het wordt zóó dikwijls te berde gebragt, en er is al zóó dikwijls op geantwoord, waarom Frankrijk niet interveniëeren wil in het eene oogenblik in de Spaansche zaken, en waarom dit rijk in andere tijdsomstandigheden zulks weer wel wil doen. Het rekkelijke viervoudig verbond, dat bij deszelfs sluiting zóó veel het verwachten, is inderdaad niets meer geworden, dan een verouderd perkament, dat tot niets meer dient, dan om als een schrikbeeld gebruikt te worden, wanneer men het de Fransche staatkunde wat te bekommerd maakt. Zóó veel verschillende ministerien, zóó vele verschillende gevoelens over het Spaansche vraagstuk. Sommigen willen het voorstaan der propoganda vinden in eene interventie, en daarom bestrijden zij dezelve; anderen rekenen dat die tusschenkomst een einde moet maken aan den burger-oorlog. Er is evenwel onlangs zeer juist opgemerkt, dat heden ten dage de tusschenkomst niet veel meer baten zal. Gaarne geven wij dit toe, en verlangen geene interventie; het voegt geen staat, om zich in de binnenlandsche aangelegenheden van eenen evenëens souvereinen staat te mengen; en al wat men voorgeeft van zoogenaamde groote mogendheden, die het regt zouden hebben om de geschillen te beslechten der kleinere staten, is eene verdraaijing van het volkenregt, en heeft veel van dat heerlijk regt uit die gulden tijden, toen het vuistregt heerschte, en de zwakken afhingen van de genade en den willekeur der sterken. Indien Frankrijk het revolutionnaire Spanje niet had aangestookt, en eene zedelijke ondersteuning had verleend in de toezending van het vreemde legioen en in het observatie-korps aan de grenzen dan nog Spanje, het armzalige land, dat vroeger zóó rijk was, deze gruweltooneelen niet vertoond hebben, waaraan het oog van den omwentelingsgezinde zich nu aan vergasten kan, als vruchten zijner anti-sociale beginselen.

FRANKRIJK.

PARIJS, (WOENSDAG) DEN 14den DECEMBER.

Het ministerieel avondblad *la Charte* behelst heden niet het einde, maar nog slechts het vervolg der telegrafische depesche van

den maarschalk *Clausel* omtrent de expeditie van Constantine, welke thans blijkt veel noodlottiger te zijn geweest, dan het begin derzelve en de verklaring van het *Journal des Débats* deden vermoeden.

Vervolg der depeche van den maarschalk CLAUSEL *aan den minister van oorlog:*

» . . . . . Op den weg kwamen de stammen de expeditie te gemoet, hunne vreugde te kennen gevende, dat zij de Franschen naar Constantine zagen optrekken om van de stad zich meester te maken. Het leger trok te midden van talrijke kudden van schapen, geiten en ossen; de landlieden gingen hetzelve dikwijls te gemoet en toonden den nieuwsgierigen hunne wijze van de ossen in het gareel te spannen en hoe zij den grond bebouwden: onze togt ging, met hoofde der transporten, echter langzaam voort.

» Wij trokken ongehinderd de engte van Rach-el-Aijba door en vernamen aldaar dat *Achmet* bij met zijne vrouwen en schatten Constantine uitgetrokken waren. Te Soma werden wij, ten 5 uren, door een ysachtigen regen met sneeuw gepaard, overvallen. Alles was tot heden voorspoedig gegaan, maar de nacht was deodelijk voor vele soldaten en verstijfde er anderen bij duizenden.

» Den 21sten waren wij nog slechts drie uren van Constantine; wij togen op marsch, deze plaats in het gezigt hebbende. Na een heuvel, waarop wij gekampeerd waren, afgedaald te zijn, vonden wij de rivier Ouëd-Ben Mézioug geweldig gezwollen; dezelve moest, tot op het midden door het water gaande, doorwaad worden; het sneeuwde immer voort; niet te min trok men de rivier over zonder een enkel man te verliezen.

» Een uur verder moest men eenen anderen arm der Tumel overtrekken; nieuwe inspanning, nieuwe oorzaak van ziekte en bijgevolg vermindering van strijders; er waren toen niet meer dan 4000 strijdbare manschappen over van de 7000 die ik medegenomen had. Wij kwamen ten laatste, omtrent téh 2 uren, op de vlakte van Montsouri aan, en namen stelling op 120 roeden afstands van de plaats, toen een kanonschot en de roode vlag de door mij gekoesterde hoop vernietigden, om de stad zonder slag of stoot binnen te trekken.

« Ik zag dat er geweld moest gebruik worden, en de magt daartoe ontbrak mij meer en meer, want het weder was afgrijselijk; de grond en de menschen waren met sneeuw overdekt en de rijtuigen verdwenen, in den modder blijvende steken.

« De stad wilde zich niet tegen ons in vijandschap stellen; doch men liet de Kabailen door poorten binnen komen welke door ons niet geblokkeerd konden worden, en deze namen met geweld de zorg van de verdediging der stad op zich. Ik liet derzelve den tweeden dag hevig kanonneren, ten einde de poort del Cantara te verbrijzelen. Den derden dag werd daarmede voortgegaan en de poort stortte; maar . . . . . (*afgebroken, door het slechte weder*).

Welken indruk deze treurige tijding, niet alleen toch van het mislukken der expeditie, maar zelfs van derzelver vernietiging als het ware, in de hoofdstad gemaakt heeft, laat zich ligt beseffen. Ofschoon men begrijpt, dat men de geheele grootheid van het ongeluk zal moeten afwachten, alvorens een bepaald oordeel te vellen, ontbreekt het reeds niet aan de ongunstigste gevolgtrekkingen ten laste van den bevelhebber der expeditie, doch meer bijzonder van het ministerie. Men merkt onder anderen vooreerst op, dat de telegrafische depeche uit Toulon van den 11den, des *morgens* ten 6 ure, wordt gezegd afgebroken door den *nacht* of de duisternis; zoodat men er slechts een vijftiental regels van zoude vernomen hebben, terwijl het vervolg der depeche, gisteren avond ontvangen, zoo groot is, dat, voor het regenachtige weder, de dag niet lang genoeg schijnt om hetzelve over te brengen. Men maakt daaruit afgemeen op, dat het bewind reeds sedert verscheidene dagen kennis van den noodlottigen uitslag heeft gehad, en denzelven nu bij gedeelten aan het publiek wil kenbaar maken; immers het vervolg, nu medegedeeld, eindigt met een *maar* . . . . . hetgeen blijkbaar doet gevoelen dat er een nieuw ongeluk volgen moet. Indien, dus zegt men, het waar is, dat onze door de koude verstijfde troepen teruggeslagen zijn, was het dan niet beter zulks onverholen aan te kondigen, dan het publiek in de schrikkelijkste onzekerheid te laten. Na de ramp van Moskou maakte *Napoleon* dezelve niet bij gedeelten openbaar, maar deed de natie in eens de geheele grootheid van het ongeluk kennen.

Onder de beschuldigingen die tegen het ministerie opgaan, behoort ook voornamelijk het lange dralen eer men tot het besluit gekomen is, om aan den maarschalk *Clausel* de verlangde versterkingen te zenden; eene maand tijds en daarmede het goede saizoen is daardoor verloren gegaan. Zoo men heden morgen verzekert, zouden er dan ook gisteren avond in den raad hevige woordenwisselingen hebben plaats gehad, en de eene minister de schuld op den anderen geworpen hebben, terzake de eerste weigering aan den maarschalk *Clausel* gedaan; men zou voorts ook reeds dadelijk over de nu te nemen maatregelen beraadslaagd hebben. De neerlaag van Constantine zal de vermetelheid van *Abd-el-kader* niet weinig doen stijgen en onze bezittingen aan de menigvuldige aanvallen der Arabieren te meer blootstellen, zoodat men meent dat het besluit nu moet genomen worden, om of de bezettingen, op eenige vaste punten na, te verlaten, of aanzienlijke versterkingen naar Afrika zenden. Zoo men hetgeen het *Journal des Débats* zegt te gelooven kan, schijnt het bestuur tot het laatste over te hellen; immers dit blad zegt heden, dat het gevoel 't welk thans moet bovendrijven en Frankrijk betaamt *het besluit is om onze overwinning van Algiers te handhaven, hoedanig ook de wisselvalligheden van den oorlog zijn.* Reeds heeft zich dan ook het gevecht verspreid, dat er naar Toulon bevelen zijn gezonden, om troepen naar Algiers in te scheepen, en dat er naar ondersoheidene militaire divisien bevelen zijn gezonden om troepen op Marseille en Toulon te rigten.

Op het oogenblik van het vertrek der post (*kwartier voor vijf uren*) wordt het slot, of eigenlijk het tweede vervolg bekend der telegrafische depeche van den maarschalk *Clausel*; het is van dezen inhoud:

» . . . . . Ik deed haar (de stad) den tweeden dag hevig beschieten om de poort van el Cantara te vernielen. Den derden dag werd daarmede voortgegaan en de poort werd verbrijzeld, doch gebrekkig. Ik wilde er sappeurs logementen doen betrekken en vervolgens kompagniën grenadiers, om alzoo in de stad te rukken; de poging mislukte. Het eenige wat toen overschoot was de terugtogt, daar wij geene levensmiddelen voorhanden hadden, het noodige slechts voor veertien dagen medegenomen hebbende. Omtrent de helft daarvan in den modder van Mantsouri gezonken, was verlaten en door de soldaten, die met de bewaking belast waren, geplunderd geworden! Den 24sten, ten acht ure des 's morgens, verlieten wij onze stelling van Mantsouri, op 120 roeden van de stad, en die van Candear-Ati. Aan de zuidelijke poort, waar onze voorhoede stond, zijn wij gevolgd geworden eerst door eenige honderden lieden die uit de stad trokken. Ruiters kwamen van alle rigtingen; hun getal bedroeg tot bijna 2000; zij verminderden de volgende dagen, en men zag er geen meer na de vierde Arach el-Ayba, waar wij, volgens sommigen, alle den dood moesten vinden. Onze terugtogt had in goede orde plaats. De soldaat . . . . (*afgebroken*)

— De krijgsraad te Tours heeft in de zaak der husaren van Vendôme uitspraak gedaan, en den hoofdaanlegger *Bruyant*, met zijnen voornaamsten medeplichtige *Thierry*, ter dood verdeeld. De overige husaren zijn deels tot vijf jaren detentie verdeeld, deels vrijgesproken.

— Eene telegrafische depeche uit Bayonne van den 12den december, behelst het volgende:

« Tijdingen van den 10den houden dat *Espartero*, thans op den linker-oever, tusschen Portugalette en Baracaldo, in stelling, zijne brug heeft doen afbreken. De karlisten versterken zich op dezen oever, om te beletten dat hij Bilbao bereike.

« Zij hebben voor deze plaats een deel hunner artillerie gelaten en het overige op de hoogsten in stelling gebragt. Hun vuur tegen Bilbao is sedert den 1sten dezer opgehouden. Zij schijnen den uitslag van het beleg te doen afhangen van dat hunner operatien tegen *Espartero*."

De berigten uit Madrid gaan tot den 7den. De Officiele Courant van dien dag behelst rapporten van den generaal *Quiroga*, als kapitein-generaal van Grenada, en voorts van de provisionele junta van Alcaudete, beide van den 30sten november, volgens welke de bende van *Gomez*, den vorigen dag des middags, deze plaats had willen binnen trekken, doch door de constitutionele troepen, zoo het schijnt die van *Alaix* of van *Narvaez* aangevallen, verslagen en verstrooid was. Een ander deel of het overschot kon door de afdeeling van *Ribero* zijn omgeven. Op de naauwkeurigheid van het geheel verslaan en verstrooijen der beide van *Gomez* kan men intusschen nog weinig aan, want ook deze rapporten luiden, naar Spansche gewoonte, weder allezins overdreven; immers de constitutionelen zouden, luidens deze berigten, bij het gevecht van Alecaudéte, geen man verloren hebben. — Deze tijdingen hebben intusschen in de hoofdstad veel vreugde verwekt.

Bij de cortes duurden de beraadslagingen over de voorstellen van het ministerie omtrent de drukpers en de personele vrijheid nog steeds voort.

Ter beurze schijnt men berigten te hebben uit Madrid, tot den 8sten, die echter weinig bijzonders melden.

De noodlottige tijdingen van Constantine deden ter beurze geruchten loopen van eene verandering van ministerie, en van de afzetting van den maarschalk *Clausel* als bevelhebber in Afrika. De notering was heden (*14 December*) als volgt: 5 pCt. 107,45; 5 pCt. 78,85; Nap. renten 97,10; Spanje Ardoin 20⅞ ¾; Pass. 5¼; Differed. 8¼; Rom. L. 100¾.